

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 32Cb/128/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115218166
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1115218166.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: FC SENEK A.G (FC SENEK AS) s.r.o., so sídlom Jantárová cesta 1872/25, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 45 343 225, zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Mešencom, so sídlom Prievozska 1314/39, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: Grandie, a. s., so sídlom Sasinkova 12, 811 08 Bratislava, IČO: 35 921 340, zastúpenému advokátskou kanceláriou VIRE law & consulting s. r. o., so sídlom Sasinkova 12, 811 08 Bratislava, IČO: 47 254 921, o zaplatenie 80.000,-- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou z 3. júla 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 20.000,-- eur s príslušenstvom.

2. Žalobný návrh odôvodnil žalobca tým, že dňa 28. februára 2014 uzatvoril so žalovaným mandátnu zmluvu, ktorou sa žalobca zaviazal vykonávať pre žalovaného za podmienok dohodnutých v zmluve činnosť odborného zástupcu a poradcu mandanta ako majoritného akcionára v spoločnosti FK F. XXXX, a.s. pri prevádzkovaní futbalového klubu. V zmluve bola dohodnutá odmena mandatára paušálnou sumou vo výške 5.000,-- eur, ktorá mu patrí za každý mesiac trvania zmluvy.

2.1. Žalovaný zaslal žalobcovi list zo 17. septembra 2014 označený ako odstúpenie od mandátnej zmluvy, ktoré odôvodnil tým, že žalobca nevykonával v prospech žalovaného činnosť, na ktorú sa zmluvne zaviazal, neposkytoval mu dohodnutú súčinnosť, a teda porušoval svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Žalovaný zároveň uviedol, že neuhradí žalobcovi dohodnutú odmenu za mesiac september 2014. Vzhľadom k tomu, že odstúpenie od zmluvy neobsahovalo žiadne relevantné dôvody, obsahové a ani formálne náležitosti pre tento právny úkon, žalobca oznámil žalovanému, že odstúpenie od zmluvy považuje za neplatné a trvá na uhradení fakturovanej odmeny po celú dobu trvania zmluvy.

2.2. Keďže žalovaný podľa žalobcu nevyužil možnosť stanoveným spôsobom zmluvu vypovedať, žalobca listom z 12. decembra 2014 oznámil žalovanému, že podľa bodu 6.1. zmluvy došlo k automatickému predĺženiu doby trvania zmluvy do 31. decembra 2015. Zároveň žalobca mal predmetným listom potvrdiť, že si naďalej plní svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy prostredníctvom svojho konateľa a iných odborne spôsobilých osôb. Žalobca taktiež požiadal žalovaného o riadne a včasné uhrádzanie paušálnej mesačnej odmeny podľa článku 4. zmluvy. Žalovaný si zmluvnú povinnosť nesplnil a preto ho žalobca výzvou z 27. marca 2015 vyzval na dobrovoľné uhradenie odmeny za mesiace september 2014 až december 2014.

2.3. K žalobe žalobca pripojil mandátnu zmluvu z 28. februára 2014, odstúpenie žalovaného od zmluvy zo 17. septembra 2014, stanovisko žalobcu k odstúpeniu od zmluvy z 11. novembra 2014, list žalobcu adresovaný žalovanému z 12. decembra 2014, faktúru č. XXXXXX, faktúru č. XXXXXX, faktúru č. XXXXXX, faktúru č. XXXXXX a výzvu žalobcu na splnenie záväzkov z 26. marca 2015.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo 7. novembra 2016 navrhol žalobu zamietnuť.

4. Žalovaný uviedol, že argumentáciu žalobcu, podľa ktorej má mať nárok na paušálnu odmenu za každý mesiac trvania zmluvy bez ohľadu na rozsah vykonaných činností, považuje za absurdnú a tendenčnú. Pri posudzovaní nároku na vyplatenie odmeny je nutné vychádzať z kontextu zmluvy ako celku a nie iba z jej jednotlivých ustanovení, ktoré sú sami o sebe spôsobilé skresliť celkový výklad zmluvy a účelovo interpretovať okolnosti. Žalovaný sa nestotožnil s výkladu pojmu „paušálna suma“ prezentovaným žalobcom, keď žalovaný má za to, že paušálna odmena patrí žalobcovi výlučne za vykonanú činnosť. Naopak žalovaný zmluvný pojem „paušálna suma“ chápe ako určité ohraničenie relevantnej sumy, ktorá subjektu prináleží za vykonanú činnosť a zahŕňa v sebe všetky náklady subjektu poskytujúceho službu bez ohľadu na skutočnosť, či reálne náklady tohto subjektu boli nižšie alebo vyššie ako paušálna suma. Preto sa podľa žalovaného nie je možné stotožniť so žalobcom prezentovaným extenzívnym výkladom predmetného pojmu, ktorý by v krajných prípadoch mohol viesť až k neakceptovateľnej výhode strany, ktorá porušuje svoje zmluvné povinnosti, nakoľko by jej napriek tejto skutočnosti vznikol nárok na vyplatenie odmeny.

4.1. Žalovaný poukázal na to, že strany si v zmluve dohodli tri spôsoby ukončenia vzájomnej spolupráce, a to vo forme výpovede, odstúpenia a dohody. Pokiaľ ide o výpoveď, zmluva síce umožňovala jej ukončenie výpoveďou, avšak za predpokladu, že je daná mesiac pred koncom doby, na ktorú bola zmluva uzavretá. Z uvedenej formulácie však nie je zrejmé, aká je dĺžka výpovednej doby, nie je zrejmý začiatok plynutia výpovednej doby a ani dôvody, pre ktoré možno výpoveď dať. Vo vzťahu k odstúpeniu od zmluvy, žalovaný má za to, že odstúpil od zmluvy oprávnenne, keď zmluva neupravovala v súvislosti s odstúpením povinnosť uviesť konkrétne dôvody odstúpenia a rovnako tak neupravovala ani iné povinné obsahové náležitosti tohto inštitútu.

4.2. Snahu žalobcu o „zneplatnenie“ odstúpenia od zmluvy považuje žalovaný za tendenčnú, sledujúcu výlučne automatické predĺženie zmluvy o ďalšiu fakturáciu neoprávnených činností, ktoré v konečnom dôsledku aj žalobca po celý rok 2015 neoprávnenne vystavoval, a to bez akéhokoľvek reálneho protiplnenia, pričom musí byť jednoznačne zrejmé a logické, že po odstúpení od zmluvy už k vykonávaniu činnosti zo strany žalobcu nedochádzalo a dochádzať nemohlo.

5. Žalobca v replike z 12. apríla 2017 uviedol, že dňa 28. februára 2014 došlo medzi viacerými obchodnými spoločnosťami k uzatvoreniu súboru zmlúv, ktorých podstatou a základným účelom bol predaj futbalového klubu FK F. XXXX F. B., ktorého prevádzkovateľom bola spoločnosť FK F. XXXX, a.s. Ako súčasť celej obchodnej operácie bola uzatvorená aj mandátna zmluva, na základe ktorej mal p. A. P. vzhľadom na svoje doterajšie skúsenosti a znalosti poskytovať poradenstvo pri ďalšej činnosti futbalového klubu. Pri uzatváraní mandátnej zmluvy bolo dohodnuté, že činnosť na jej základe bude vykonávaná maximálne do konca roka 2015 s tým, že žalovaný mal možnosť ukončiť mandátnu zmluvu k 31. októbru 2014 bez akýchkoľvek sankcií.

5.1. Žalobca v septembri 2014 vykonával pre žalovaného dohodnuté činnosti. Konateľ žalobcu bol žalovanému vždy k dispozícii, dohodnuté činnosti týkajúce sa spoločnosti FK F. XXXX, a.s. podľa potreby vykonával a bol pripravený podľa prípadných požiadaviek žalovaného vykonávať aj ďalšie činnosti v rozsahu predmetu zmluvy. Žalobca pri vykonávaní činností podľa mandátnej zmluvy používal e-mailovú adresu a@b.c, ktorá bola ako kontaktná e-mailová adresa nahlásená aj Slovenskému futbalovému zväzu a podobne. Rozsah komunikácie v období od 28. februára 2014 do 31. decembra 2014 predstavoval cca 500 až 600 e-mailov a v období od 1. januára 2015 do 31. decembra 2015 cca 300 až 400 e-mailov. Žalobca prostredníctvom predmetného e-mailového konta komunikoval so žalovaným a ním poverenými osobami. Rovnako tak žalobca komunikoval so žalovaným aj telefonicky.

5.2. K dohodnutej odmene žalobca uviedol, že trvá na tom, že z formulácie dohodnutej odmeny ako „paušálnej sumy“ jednoznačne vyplýva, že má nárok na odmenu za každý mesiac trvania zmluvy bez ohľadu na konkrétny rozsah vykonaných činností.

5.3. K platnosti odstúpenia od zmluvy žalobca uviedol, že popiera, že by v mesiaci september 2014 (prípadne v ktoromkoľvek inom období) zanedbal vykonanie akejkoľvek činnosti, úkonu, alebo úlohy, ktoré bolo potrebné vykonať v rámci rozsahu činnosti žalobcu podľa mandátnej zmluvy. Existenciu dôvodov oprávňujúcich žalovaného na odstúpenie od zmluvy je povinný preukázať žalovaný. Žalovaný

v odstúpení od zmluvy a ani vo vyjadrení k žalobe neuviedol žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré by mali odôvodňovať odstúpenie od zmluvy, teda nevymedzil a nepreukázal, akým konkrétnym konaním sa žalobca mal dopustiť porušenia zmluvy a akú konkrétnu činnosť, úlohu alebo úkon, ktoré bol povinný v mesiaci september 2014 vykonať, nevykonal alebo akú konkrétnu súčinnosť žalovanému neposkytol.

5.4. Pre platnosť odstúpenia od zmluvy nepostačuje, že žalovaný opakovane iba uvádza všeobecné konštatovania o údajnom neplnení zmluvy zo strany žalobcu a iba cituje vymedzenie dôvodu pre odstúpenie špecifikované v bode 6.2.2. zmluvy bez toho, aby uviedol a preukázal, v čom konkrétne malo byť údajné konanie žalobcu v rozpore so zmluvou.

5.5. Žalobca poukázal na to, že ak žalovaný nemal záujem o ďalšiu spoluprácu so žalobcom, mohol ju v súlade s bodom 6.1. zmluvy výpoveďou ukončiť k 31. októbru 2014. Na ukončenie platnosti zmluvy uvedeným spôsobom by žalovaný nemusel uvádzať a ani preukazovať žiadny dôvod a žalobca by to musel akceptovať. Záverom žalobca uviedol, že neporušil povinnosť uvedenú v bode 6.2.2. mandátnej zmluvy a ani žiadnu inú povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy, ani nenastali žiadne iné skutočnosti, ktoré by oprávňovali žalovaného odstúpiť od zmluvy.

5.6. K replike žalobca priložil príkazy na úhradu zo 17. decembra 2014, 26. októbra 2015 a 21. decembra 2015, faktúry č. XXXXXXXXX a XXXXXXXXX vystavené D. P. s príkazmi na úhradu a e-mailovú komunikáciu (23x).

6. Žalovaný v duplike z 27. septembra 2018 uviedol, že odmieta interpretáciu žalobcu, podľa logiky ktorej, ak sa preukáže, že strany spolu komunikovali pri riešení záležitosti spoločnosti, automaticky to má dokazovať poskytovanie služieb žalobcom v prospech žalovaného na základe mandátnej zmluvy. Pokiaľ sa žalobca usiluje oprieť svoj nárok na odmenu výlučne o to, že mal každodenne kontrolovať e-mailové konto a@b.c, zabezpečovať jeho správu a postupovať e-maily žalovanému, tak tieto činnosti nie je možné považovať za činnosti odborného zástupcu a poradcu tak, ako to predpokladá bod 1.2 mandátnej zmluvy. Navyše žalovaný poukázal na to, že žalobca nebol žalovaným nikdy na takúto činnosť požiadaný a o povinnosti žalobcu preposielať e-maily sa nezmieňuje ani mandátna zmluva.

6.1. Vo vzťahu k posúdeniu vzniku nároku na dohodnutú odmenu žalovaný zotrval na svojej argumentácii obsiahnutej vo vyjadrení k žalobe. Pokiaľ by bola vôľa strán taká, že žalobca má nárok na odmenu bez ohľadu na reálne vykonávanie činností, boli by si zmluvné strany podľa názoru žalovaného dojednali jednorazovú odmenu za celé obdobie trvania mandátnej zmluvy.

6.2. Zároveň žalovaný zopakoval, že od zmluvy odstúpil oprávnené a v súlade s relevantnými ustanoveniami zmluvy. Snahy žalobcu o rozširovanie výkladu zmluvy a o nastoľovanie nových podmienok platnosti odstúpenia od zmluvy v štádiu súdneho konania považuje žalovaný za neprípustné.

6.3. K duplike žalovaný predložil zmluvu o kúpe akcií spoločnosti FK DAC XXXX, a.s. z 28. februára 2014, zmluvu o spolupráci a úprave vzájomných vzťahov z 28. februára 2014 a e-mailovú komunikáciu.

7. Podaním z 24. októbra 2018 navrhol žalobca zmenu žaloby, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 80.000,-- eur s príslušenstvom, ku ktorému priložil faktúry č. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX a XXXXXX.

7.1. Zmenu žaloby v navrhovanom znení pripustil súd na pojednávaní uskutočnenom dňa 9. októbra 2019.

8. Rozsudkom z 27. novembra 2019, č. k. 32Cb/128/2015-359 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

8.1. Krajský súd v Bratislave uznesením z 25. novembra 2020, č. k. XCob/XX/XXXX-XXX rozsudok súdu prvej inštancie z 27. novembra 2019, č. k. XXCb/XXX/XXXX-XXX zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na termín dňa 5. mája 2022 o 9:30 hod. a následne na 11. októbra 2022 o 9:30 hod., na ktoré sa dostavili právni zástupcovia strán sporu.

10. Z vykonaného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

10.1. Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 28. februára 2014 uzavretá mandátna zmluva, na základe ktorej sa žalobca ako mandatár zaviazal pre žalovaného ako mandanta vykonávať za podmienok dohodnutých v tejto zmluve v jeho mene a na jeho účet činnosť odborného zástupcu a poradcu žalovaného ako majoritného akcionára v spoločnosti FK F. XXXX, a.s. pri prevádzkovaní futbalového klubu. Za výkon tejto činnosti bola dohodnutá odmena mandatára (žalobcu) v paušálnej sume 5.000,-- eur, ktorá mandatárovi patrí za každý mesiac trvania zmluvy.

10.2. Žalovaný listom zo 17. septembra 2014 odstúpil od mandátnej zmluvy s poukazom na bod 6.2.2. mandátnej zmluvy z dôvodu, že žalobca nevykonával v prospech neho činnosť, na ktorú sa žalobca zmluvne zaviazal a neposkytoval mu dohodnutú súčinnosť, čím porušil svoje zmluvné povinnosti.

10.3. Žalobca v liste adresovanom žalovanému z 11. novembra 2014 oznámil, že jeho odstúpenie od zmluvy považuje za neplatné z dôvodu absencie obsahových náležitostí a neexistencie skutočností, ktoré by žalovaného oprávňovali odstúpiť od zmluvy.

10.4. V liste z 12. decembra 2014 žalobca oznámil žalovanému, že v súlade s bodom 6.1. mandátnej zmluvy došlo k jej predĺženiu do 31. decembra 2015 za pôvodných podmienok, keďže žiadna zo strán nevy povedala zmluvu najneskôr 1 mesiac pred 31. októbrom 2014.

10.5. Žalobca faktúrami č. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX a XXXXXX fakturoval žalovanému zmluvne dohodnutú odplatu vo výške 5.000,-- eur mesačne za mesiace september 2014 až december 2015.

10.6. Konateľ žalobcu A. P. vo svojej výpovedi (na pojednávaní uskutočnenom dňa 9. októbra 2019) uviedol, že zo strany žalovaného nebola vznesená požiadavka, aby žalobca predpokladal výkazy o činnosti, prípadne, aby iným spôsobom preukazoval vykonané práce. Ďalej uviedol, že bol vždy k dispozícii, aj mimo pracovnej doby, pričom v rámci činnosti riešil sponzorov, zastrešoval e-mailovú komunikáciu klubu, študoval všetky nové predpisy, sledoval zápasy, aby bol informovaný o hráčoch a upozorňoval na termíny zápasov.

XX.X. Svedok W.. C. M. vo svojej výpovedi uviedol, že so žalobcom riešil chod klubu s tým, že žalobca mal v zmysle mandátnej zmluvy poskytovať odborné služby zamerané na získanie licencie pre klub vo Fortuna lige vrátane odovzdania materiálov potrebných pre jej získanie, pán P. sľúbil, že sa pokúsi riešiť zahraničných hráčov a poskytne pomoc pri zháňaní sponzorov (reklamných partnerov). Žalobca poskytoval žalovanému na základe zmluvy služby na jar do mája, resp. júna 2014, keď poskytoval súčinnosť pri vybavovaní licencie v podobe fyzického prinesenia dokladov na získanie licencie. Žalobca počas trvania zmluvného vzťahu neprinesol do klubu žiadneho zahraničného a ani domáceho hráča.

11 Podľa ustanovenia § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11.1. Podľa ustanovenia § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka, mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

11.2. Ak je zariadenie záležitosti predmetom podnikateľskej činnosti mandatára, predpokladá sa, že odplata bola dohodnutá (ods. 2).

11.3. Podľa ustanovenia § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

11.4. Podľa ustanovenia § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

11.5. Podľa ustanovenia § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

11.6. Strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených (ods. 2).

12. Zásadnou otázkou pre rozhodnutie súdu v predmetnom spore je otázka trvania právneho vzťahu medzi stranami založeného mandátnou zmluvou z 28. februára 2014 s poukazom na odstúpenie žalovaného od zmluvy zo 17. septembra 2014, ktoré žalobca považoval za neplatné a pre neplatnosť odstúpenia od zmluvy žalobca tvrdil, že zmluvný vzťah medzi stranami trval do 31. decembra 2015.

13. Vo vzťahu k otázke platnosti odstúpenia od zmluvy súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci tejto otázky pri svojom rozhodovaní je viazaný právne záväzným názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho skoršom kasačnom uznesení.

13.1. Krajský súd v Bratislave v uznesení z 25. novembra 2020, č. k. 3Cob/44/2020-449 v bode 15. jeho odôvodnenia uviedol že „čo sa týka odstúpenia žalovaného od Mandátnej zmluvy zo dňa 28. februára 2014, odvolací súd udáva, že v súlade s článkom 1. bod 1.2. bol medzi stranami dohodnutý predmet zmluvy tak, že žalobca sa zaviazal vykonávať pre žalovaného za podmienok dohodnutých v zmluve činnosť odborného zástupcu a poradcu mandanta (žalovaného) ako majoritného akcionára v spoločnosti FK F. XXXX, a.s., M. XXXX, XXX XX F. B., J.: XX XXX XXX, pri prevádzkovaní futbalového klubu. Podľa názoru odvolacieho súdu je takto dohodnutá činnosť žalobcu koncipovaná v neprimerane širokom rozsahu bez bližšej špecifikácie konkrétnych činností, ktoré sa žalobca zaviazal pre žalovaného vykonávať. Predmet zmluvy nebol následne žiadnym dodatkom upravený tak, aby činnosti žalobcu mohli byť konkrétnejšie. Žalovaný odstúpil od Mandátnej zmluvy listom zo dňa 17. septembra 2014, a to v zmysle bodu 6.2.2. zmluvy, podľa ktorého zmluvu možno pred uplynutím dohodnutej doby, resp. predĺženej doby ukončiť odstúpením od zmluvy zo strany mandanta v prípade, ak mandatár neposkytne súčinnosť mandantovi pri plnení činností podľa zmluvy, najmä, nie však výlučne pri získaní futbalovej licencie pre spoločnosť FK DAC XXXX, a.s. na rok 2014/2015 alebo poruší svoje povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy. V odstúpení od Mandátnej zmluvy žalovaný špecifikoval dôvod odstúpenia od zmluvy v tom, že žalobca nevykonáva v prospech žalovaného činnosť, na ktorú sa zmluvne zaviazal a neposkytuje dohodnutú súčinnosť. Ak podľa zásady, že nikoho nemožno nútiť, aby zotrval v záväzkovom vzťahu, je potrebné posúdiť aj vôľu žalovaného vyplývajúcu z odstúpenia od zmluvy nezotrvať v záväzku so žalobcom podľa Mandátnej zmluvy. Vzhľadom na nepresný a vágne dohodnutý predmet činností, na ktoré sa žalobca v zmluve zaviazal, nie je spravodlivé, aby žalovaný dôvod odstúpenia špecifikoval nad rámec predmetu zmluvy. Z odstúpenia od zmluvy zo dňa 17. septembra 2014 je nepochybné, že žalovaný nemá záujem zotrvať v záväzkovom vzťahu so žalobcom, tento ukončiť, a to pred lehotou určenou v článku 6. bod 6.1. zmluvy. V prípade, ak odstúpením od zmluvy vznikla žalobcovi škoda alebo iné nároky, tak v súlade s § 572 a § 575 ods. 4 Obchodného zákonníka má nárok na ich úhradu. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k názoru, že žalovaný platne a účinne odstúpil od Mandátnej zmluvy v súlade s § 344, § 574 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka a v súlade s článkom 6. bod 6.2.2. Mandátnej zmluvy.“

13.2. Súd rozhodujúci v predmetnom spore rešpektuje (v zásade bezvýnimočnú) viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v jeho skoršom kasačnom uznesení. Uvedené znamená, že právnym názorom odvolacieho súdu je konajúci súd v súlade s ustanovením § 391 ods. 2 Obchodného zákonníka viazaný, a preto konštatuje, že odstúpenie žalovaného od zmluvy zo 17. septembra 2014 je platný právny úkon z dôvodov uvedených vyššie.

13.3. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že žalovaný dôvod odstúpenia vymedzil nevykonávaním činnosti zo strany žalobcu a neposkytovaním dohodnutej súčinnosti, čo predstavuje zmluvne dohodnutý dôvod odstúpenia v zmysle článku 6 bod 6.2.2. mandátnej zmluvy z 28. februára 2014. Z predmetného konštatovania tak nepochybné vyplýva, že žalovaný odstúpil od zmluvy v prípade stanovenom zmluvou, čím došlo zo strany žalovaného k odstúpeniu od zmluvy v súlade s ustanovením § 344 Obchodného zákonníka.

14. Keďže odstúpenie žalovaného od zmluvy zo 17. septembra 2014 vyhodnotil súd ako platný právny úkon, jeho doručením žalobcovi dňa 4. októbra 2014 došlo k zániku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným.

14.1. K 4. októbru 2014 tak zanikli všetky práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce z mandátnej zmluvy z 28. februára 2014 v súlade s ustanovením § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka, vrátane práva žalobcu na zaplatenie dohodnutej odmeny.

15. Vyššie vyslovený právny záver znamená, že po odstúpení žalovaného od zmluvy zanikla povinnosť žalobcu vykonávať činnosť odborného zástupcu a poradcu žalovaného ako majoritného akcionára v spoločnosti FK DAC 1904, a.s. pri prevádzkovaní futbalového klubu a rovnako tak zanikla povinnosť žalovaného platiť žalobcovi dohodnutú odmenu.

15.1. K zániku nároku žalobcu na odmenu došlo nielen za obdobie od mesiaca október 2014, ale aj za mesiac september 2014, i keď čiastočne z odlišných dôvodov, k čomu uvádza súd v podrobnostiach nasledovné:

16. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie paušálnej odmeny vyplývajúcej z mandátnej zmluvy za obdobie od mesiaca október 2014 (od 4. októbra 2014) do mesiaca december 2015, v predmetnom období neexistovala povinnosť žalobcu vykonávať činnosť odborného zástupcu a poradcu pri prevádzkovaní futbalového klubu v prospech žalovaného a tomu zodpovedajúca synalagmatická povinnosť žalovaného platiť žalobcu odmenu v sume 5.000,-- eur mesačne.

16.1. Keďže v období mesiacov október 2014 až december 2015 neexistoval medzi žalobcom a žalovaným platný obchodný záväzkový vzťah, žalobca nedisponoval subjektívnym právom na zaplatenie paušálnej odmeny v sume 5.000,-- eur mesačne.

16.2. Vzhľadom na uvedené žalobca podľa názoru súdu neoprávnene žalovanému fakturoval odmenu za mesiace október 2014 až december 2015, keďže nárok žalobcu na zaplatenie odmeny za výkon činnosti mandátára za dané obdobie neexistoval.

16.3. Preto v časti o zaplatenie 75.000,-- eur vyhodnotil súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú.

17. Čiastočne odlišne je potrebné nahliadať na nárok za mesiac september 2014 (resp. aj nárok za obdobie od 1. októbra 2014 do 3. októbra 2014) ako nárok žalobcu, ktorý mal vzniknúť do odstúpenia žalovaného od mandátnej zmluvy.

17.1. Aj na nárok žalobcu za obdobie mesiaca september 2014 (resp. aj nárok za obdobie od 1. októbra 2014 do 3. októbra 2014) musí súd aplikovať ustanovenie § 351 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka, keďže v mandátnej zmluve z 28. februára 2014 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným absentuje osobitné zmluvné dojednanie týkajúce sa vysporiadania vzájomných práv a povinností zo zaniknutej zmluvy.

18. Pre správnu aplikáciu ustanovenia § 351 Obchodného zákonníka je potrebné vychádzať z judikatórnych a doktrinálnych záverov, z ktorých vyplýva, že:

18.1. Odstúpením od zmluvy v prípade obchodného záväzkového vzťahu zmluva nezaniká od počiatku (ex tunc), ale až doručením odstúpenia druhej strane (ex nunc). To znamená, že i keď v dôsledku odstúpenia zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy (s výnimkou tých, u ktorých to ustanovuje zákon alebo zmluva) a plnenie poskytnuté pred odstúpením si strany majú vrátiť (§ 351 Obchodného zákonníka), toto plnenie sa nestáva bezdôvodným obohatením, ale ide o vrátenie zmluvného plnenia. V prejednávanej veci nie je sporné, že žalovaný prijal ako zmluvné plnenie charterové lety, ktoré možno vysporiadať len tým, že za ne zaplatí dohodnutú odplatu [k tomu viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 31. marca 2009, sp. zn. 5Obdo/20/2008].

18.2. Na rozdiel od právnej úpravy dôsledkov odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, kde účinným odstúpením sa zrušuje zmluva od začiatku (§ 48 ods. 2) sa odstúpením od zmluvy v obchodných vzťahoch zmluva podľa ustanovenia § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka zrušuje a účinky odstúpenia nastávajú až momentom odstúpenia (ex nunc). Plnenie, poskytnuté pred zrušením zmluvy, nie je plnením z neplatnej zmluvy, preto na usporiadanie vzájomných nárokov nemožno použiť právnu úpravu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (k tomu viď rozsudok najvyššieho súdu z 30. septembra 2009, sp. zn. 1MObdoV/2/2007).

18.3. Súdny prvý aj druhý stupeň zhodne uzavreli, že odstúpením od zmluvy zanikli všetky práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce zo zmluvy, teda právny dôvod plnenia dodatočne odpadol. Keďže zmluvné strany si po uzatvorení zmluvy poskytli vzájomné plnenie, po odstúpení od zmluvy im vznikla povinnosť vzájomné plnenie si vrátiť. Žalobkyňa poskytla žalovanému zálohu a žalovaný vykonal pre žalovanú časť stavebných prác dohodnutých v zmluve, za ktoré je potrebné poskytnúť peňažnú náhradu. Dovolací súd zhodne s postupom odvolacieho súdu konštatuje, že znalec mal práce do doby odstúpenia od zmluvy o dielo oceniť v zmysle zmluvy o dielo vychádzajúc z názoru, že v súlade s ustanovením § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka bolo plnenie žalovaného poskytnuté vo výkonoch, pričom naturálna reštitúcia nebola možná, teda relutárna náhrada má byť ekvivalentom hodnoty výkonu poskytnutého žalovaným, a teda tento ekvivalent by mal zodpovedať hodnote výkonov oceneným spôsobom dohodnutým v zmluve (k tomu viď rozsudok najvyššieho súdu z 27. januára 2015, sp. zn. 1Obdo/5/2012).

18.4. Platným odstúpením od zmluvy podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy a podľa odseku 2 predmetného ustanovenia každá zmluvná strana je povinná vrátiť to plnenie, ktoré pred odstúpením prijala (k tomu viď rozsudok najvyššieho súdu z 25. novembra 2014, sp. zn. 4Obdo/42/2013).

18.5. Využitím práva odstúpiť od zmluvy vyvoláva oprávnená strana v zásade dva samostatné dôsledky pre existujúci zmluvný vzťah: jednak terminačný mechanizmus oslobodzuje strany od povinnosti ďalej zo

zmluvy plniť a súčasne vyvoláva nový rad povinností vzájomného vyporiadania s cieľom znovu nastoliť 'status quo ante contractum' a zrekonštruovať stav, ktorý by existoval bez vzájomnej výmeny plnení na základe zmluvy. Oba účinky sú od seba pritom vzájomne nezávislé a vzájomne nepodmienené. Kým odstúpenie od zmluvy, z ktorej sa vôbec neplnilo, zbavuje strany povinnosti plniť a nevyvoláva potrebu vzájomného vyporiadania, využitie odstúpenia od zmluvy, z ktorej sa už plnilo, zase oslobodzujúci účinok nevyvoláva a nastupuje iba fáza vyporiadania. Odstúpenie od zmluvy síce spôsobuje ukončenie pôvodne dojednaných hlavných povinností, nespôsobuje však zánik, ale iba zmenu existujúceho zmluvného vzťahu medzi stranami, a ten v modifikovanej obsahovej podobe pokračuje ďalej smerom ku vzájomnému vyporiadaniu. Obsahom zmeneného vzťahu už nie je splnenie, ale naopak vrátenie poskytnutých hlavných, ako aj vedľajších plnení. Predmetným spôsobom vieme interpretovať aj § 351 Obchodného zákonníka, ako na to navádza aj znenie textu zákona, ktorý napriek odstúpeniu ponecháva veriteľovi v rukách vzniknuté zmluvné nároky, ako aj v účinnosti rad ďalších zmluvných ustanovení, ktoré majú svoje opodstatnenie aj v reštitučnej fáze vzájomného vzťahu - s odkazom na rozsudok najvyššieho súdu z 31. marca 2009, sp. zn. 5Obdo/20/2008 (k tomu viď aj Trojčáková, V., Ex tunc vs. ex nunc účinok odstúpenia a neplatnosti - naozaj taký veľký rozdiel? In: Právny rozbor 2/2019, s. 132-134).

19. Následne najvyšší súd v uznesení z 27. mája 2020, sp. zn. 3Obdo/80/2019, ktoré bolo publikované ako judikát v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2020 pod R 63/2020 vyslovil nasledovné právne závery:

I. Odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy okrem práv a povinností vyplývajúcich z druhej vety ustanovenia § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka. V dôsledku odstúpenia od zmluvy tak zaniká aj právo veriteľa domáhať sa zmluvného plnenia, na ktoré mu vznikol nárok do doby odstúpenia od zmluvy.

II. Obsah zmluvného záväzku sa odstúpením od zmluvy mení s tým, že je zameraný na vzájomné vyporiadanie sa medzi zmluvnými stranami spôsobom upraveným v ustanovení § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, a to tak, že každá zo strán je povinná druhej strane vrátiť všetko, čo na základe zmluvy pred odstúpením prijala. Ak to nie je možné, najmä vzhľadom na povahu prijatého plnenia, je zmluvná strana povinná poskytnúť druhej strane peňažnú náhradu za prijaté plnenie.

20. Vyššie citované právne závery najvyššieho súdu ako najvyššej súdnej autority (tu viď článok 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku - pozn. súdu) sú plne aplikovateľné aj v rozhodovanom spore, súd na ne v celom rozsahu odkazuje a v nadväznosti na ne dopĺňa, že s poukazom na znenie ustanovenia § 351 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy dochádza k zmene zmluvného záväzku spôsobom, že niektoré zmluvné dojednania (vrátane práv a povinností) ostávajú zachované - ako to vyplýva zo znenia druhej vety odseku 1 predmetného zákonného ustanovenia - a iné, predovšetkým tie, ktoré smerovali k splneniu záväzku, sa menia tak, že smerujú k vzájomnému vyporiadaniu podľa ustanovenia § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Po odstúpení od zmluvy je každá strana povinná vrátiť druhej strane prijaté plnenie, ak medzi stranami nebolo dohodnuté inak.

20.1. Právny režim obsiahnutý v ustanovení § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka dopadá aj na prípady, kedy pred odstúpením od zmluvy jedna strana svoj zmluvný záväzok splnila, a druhá strana svoj záväzok nespĺnila, prípadne ho splnila len čiastočne. Účinným odstúpením od zmluvy tak zaniká právo veriteľa domáhať sa voči dlžníkovi splnenia pôvodnej (zmluvou stanovenej) povinnosti a vzniká mu nový nárok voči dlžníkovi, a to nárok na vrátenie poskytnutého plnenia.

20.2. Skutočnosť, že pôvodný zmluvný nárok veriteľa odstúpením od zmluvy zaniká a vzniká nový nárok na vrátenie poskytnutého plnenia (ako reštitučný nárok), vyplýva aj z odbornej literatúry, v zmysle ktorej „právo na vrátenie plnenia sa premlčuje vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil alebo od momentu, keď nastali účinky odstúpenia“ (k tomu viď aj Ďurica, M. In: Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. 4. vydanie. Bratislava: C. H. BECK, 2013, s. 1188).

21. Vychádzajúc uvedeného má súd za to, že po odstúpení žalovaného od mandátnej zmluvy zanikol aj nárok žalobcu na paušálnu odmenu za mesiac september 2014 vo výške 5.000,-- eur, ktorý mal byť odplatom za výkon činnosti v zmysle mandátnej zmluvy, ktorú mal vykonávať pre žalovaného. Inými slovami povedané, v dôsledku platného odstúpenia žalovaného od mandátnej zmluvy zaniklo k 4. októbru 2014 právo žalobcu na zaplatenie zmluvnej odmeny vo výške 5.000,-- eur a tomu zodpovedajúca povinnosť žalovaného predmetnú odmenu žalobcovi uhradiť.

21.1. V prípade skutočného poskytnutia zmluvne dohodnutého plnenia žalobcu žalovanému v mesiaci september 2014, resp. za obdobie od 1. do 3. októbra 2014 (t. j. pred odstúpením od zmluvy) sa nárok

na odmenu v súlade s ustanovením § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka modifikoval na nový zmluvný nárok (vzniknutý v dôsledku odstúpenia od zmluvy), a to na nárok na vrátenie poskytnutého plnenia.

22. Pri zohľadnení predmetných právnych záverov na rozhodovaný spor bolo v danom prípade povinnosťou žalobcu v spore preukázať existenciu nároku podľa ustanovenia § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, z čoho vyplýva, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že žalovanému poskytol v mesiaci september 2014, t. j. pred odstúpením žalovaného od zmluvy, plnenie, ktoré by bolo obsahom jeho záväzku z mandátnej zmluvy. Určujúce tak je, či žalobca skutočne realizoval v prospech žalovaného akúkoľvek činnosť predpokladanú mandátnou zmluvou v mesiaci september 2014. Z predmetného konštatovania tak vyplýva, že nepostačuje odkaz žalobcu na to, že v zmysle (zaniknutej) mandátnej zmluvy mal voči žalovanému nárok na zaplatenie paušálnej sumy vo výške 5.000,-- eur mesačne bez ohľadu na to, či skutočne žalovanému v danom mesiaci nejaké služby (resp. v akom rozsahu) poskytol.

22.1. Žalobca - hoci ohľadom predmetného nároku ho zaťažovalo dôkazné bremeno - nepreukázal, že by žalovanému v mesiaci september 2014 poskytol akékoľvek plnenie v súvislosti s činnosťou odborného zástupcu a poradcu žalovaného pri prevádzkovaní futbalového klubu.

23. Súd v tejto súvislosti uvádza, že vo výpovedi konateľa žalobcu uvedené všeobecné tvrdenie - že riešil sponzorov, zastrešoval e-mailovú komunikáciu klubu, študoval všetky nové predpisy, sledoval zápasy, aby bol informovaný o hráčoch a upozorňoval na termíny zápasov - nie je postačujúce pre posúdenie, či v danom mesiaci reálne vykonal akúkoľvek činnosť, ktorá by súvisela s predmetom jeho záväzku.

23.1. Súd je toho názoru, že bolo povinnosťou žalobcu konkrétne vymedziť, akú konkrétnu činnosť, v ktorý konkrétny deň vykonal pre žalovaného, aby bolo možné v konaní posúdiť, či predmetná činnosť zodpovedá záväzku žalobcu obsiahnutému v článku 1. bod 1.2. mandátnej zmluvy, a teda, či uskutočnené úkony žalobcu boli v príčinnej súvislosti s jeho činnosťou odborného zástupcu a poradcu žalovaného pri prevádzkovaní futbalového klubu.

23.2. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že preposielal e-maily, ktoré boli doručené futbalovému klubu H.4 F.a na mailovú adresu H. spravovanú žalobcom, súd má za to, že preposielanie e-mailov nie je možné považovať za úkony, ktoré by spadali pod jeho záväzok vykonávať činnosť odborného zástupcu a poradcu žalovaného pri prevádzkovaní futbalového klubu. Navyše súd poukazuje na to, že konkrétne e-mailové správy (k tomu viď v podrobnostiach č. I. 77, č. I. 83 a č. I. 87 súdneho spisu - pozn. súdu) zasielal žalobca na e-mailovú adresu a@b.c, a teda ich adresoval osobe oprávnenej konať v mene spoločnosti FK F. XXXX, a.s. a nie žalovanému, hoci žalovaný je majoritným akcionárom uvedenej spoločnosti.

23.3. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že žalobca v tejto časti žalobou uplatneného nároku neunesol dôkazné bremeno.

24. Ak žalobca odkazoval na body 6.2. a 6.3. mandátnej zmluvy, resp. na konštatovanie odvolacieho súdu, v ktorom sa stotožnil so záverom vysloveným v skoršom rozsudku súdu prvej inštancie o posúdení pojmu „paušálna odmena“, ktorý bol obsiahnutý v mandátnej zmluve, predmetná argumentácia žalobcu nemôže založiť jeho (aspoň čiastočný) úspech v predmetnom spore.

24.1. V bode 6.2. mandátnej zmluvy sú uvedené jednotlivé spôsoby predčasného skončenia zmluvného vzťahu, vrátane spôsobu, ktorý žalovaný využil. Ak ide o bod 6.3. mandátnej zmluvy, predmetné ustanovenie upravovalo len okamih zániku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a nie aj spôsob vzájomného vysporiadania poskytnutých plnení po odstúpení od zmluvy, a preto bolo nevyhnutné aplikovať ustanovenie § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, ako to už uviedol súd vyššie.

24.2. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o jeho nároku na paušálnu odmenu v súlade so zmluvou súd opätovne zvyrazňuje právne závery vyslovené vyššie (v bodoch 20., 21. a 22 odôvodnenia rozsudku), že v dôsledku odstúpenia žalovaného od zmluvy zaniklo aj právo žalobcu na dohodnutú odmenu za obdobie, ktoré predchádzalo odstúpeniu od zmluvy, keď predmetné právo sa odstúpením od zmluvy - v prípade reálneho poskytnutia žalobcom žalovanému - modifikovalo na právo upravené v ustanovení § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Keďže však žalobca nepreukázal realizáciu akýchkoľvek činností predpokladaných mandátnou zmluvou v mesiaci september 2014, nemohol mu súd tento nárok priznať.

25. S poukazom na vyslovené právne závery súd konštatuje, že žalobca nemá voči žalovanému ani nárok na zaplatenie sumy 5.000,-- eur (ktorá mala pôvodne predstavovať paušálnu odmenu za mesiac september 2014)

26. Na základe dôvodov uvedených vyššie súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a ustanovením § 396 ods. 3 C.s.p. a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100 %.

27.1. O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).